

Ribe Bys daarlige Forhold, som kun er begrundet i de ulykkelige Forhold, der indtraf efter Krigen i 1864.

Jeg skal dernæst henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Trafikminister, idet det væsentlig er den højtærede Ministers Skyld, at jeg er nødt til at tale længere, end jeg i Grunden havde tænkt paa. Den højtærede Minister vil temmelig sikkert erkende, at den Kritik, jeg fører over vort Jernbanevæsen, til enhver Tid er urban og saglig. Ministerens Maade at svare mig paa forekom mig — hvis jeg da ikke misforstod ham — at være noget oppirret, og det mener jeg, min Kritik ikke fortjener. Naar man øver en Kritik, der baade er saglig og efter min Mening berettiget, tør man nok forvente, at der bliver svaret paa de forskellige Spørgsmaal. Den højtærede Minister siger, at jeg afskyr Sparesystemet. Nej, jeg afskyer ikke et Sparesystem, der er fornuftigt og korrekt, men jeg afskyr det Sparesystem, ved hvilket det kommer til at gaa ud over Materiellet, gaa ud over Publikum og gaa ud over Funktionærerne. Af den Grund afskyr jeg det Sparesystem, vi have haft hidtil. Jeg erkender imidlertid, at et fornuftigt Sparesystem er paa sin Plads ikke alene i enhver privat Mands Husholdning, men ogsaa i Statens. Jeg glæder mig nu med Hensyn til Tantiømspørgsmaalet over at have Meningsfæller indenfor de forskellige Partier. Jeg gentager, at man maa bort fra Tantiømen i sin Helhed, og naar den højtærede Minister sagde til mig, om jeg vilde være med til at fiksere Lønningerne for de øverste Embedsmænd, gentager jeg her, at det naturlige maa være, at disse Mænd, som have Ansvar af Overledelsen og beklæde Stillinger, til hvilke man maa være sikker paa at faa de dygtigste Kræfter, maa lønnes paa en saadan Maade, at vi kunne være sikre paa at faa de dygtigste. Jeg skal ikke være karrig paa det Omraade. Jeg mener som sagt, at man maa lønne paa en Maade, som svarer til det Ansvar og det Arbejde, de vedkommende have at udøve.

Den højtærede Trafikminister hævdede, at de Anker, jeg fremkom med, vare de samme Aar for Aar. Jeg skal erkende, at i Henseende til, hvad der vedrører den almindelige Drift, kan man ikke lave ny Kritik, naar de samme Forhold ere til Stede, men jeg kunde have gjort den ny i Aar, hvis jeg vilde have begyndt at citere blot $\frac{1}{10}$ af de Henvendelser, der ere fremkomne til mig i det forløbne Aar. Det har jeg ikke villet gøre, fordi jeg mente,

det var unødvendigt, og fordi jeg troede, at det var kendt af enhver her i Tinget, hvilken Kritik der i Virkeligheden er oppe. Men jeg kan og vil ogsaa føre noget nyt frem for at bevise, at der paa mange Omraader har været øvet et Sparesystem, som ikke er forsvarligt. Jeg ved ikke, om den højtærede Trafikminister kender Forholdene ved Sallingsund. Den forrige Maskininspektør, — tror jeg, han var — Prior, havde allerede før sin Død krævet, at Dampfærgen „Lillebælt“ ved Sallingsund skulde sættes ud af Drift, fordi den var saa daarlig, at man ikke turde sende den over Kattegat for at blive repareret. Det skete ikke, men den blev beordret til at sejle, om jeg saa maa sige indenskærs, og gaar nu til Aalborg for at faa sat en Lap paa i Ny og Næ, Maaned efter Maaned, saa at den er i Stand til at foretage sine Ture. Men adskillige søkyndige Folk have til mig sagt, at hvis denne Færge saa vel som andre Færger her i Landet blev underkastet det Tilsyn, som andre Dampskibe ere underkastede, vilde det blive forbudt at sejle med det. Jeg tvivler ikke derom, fordi de Kilder, jeg har, ere saa paalidelige, at jeg ikke har Lov til at tvivle derom.

Jeg ved ikke, om den højtærede Trafikminister ved Besked med det sidste, der er passeret i Korsør, og om hvilket der har staaet lange Artikler i Bladene. Det angaar Dampskibet „Freja“, der, som jeg har nævnt, er vort bedste Dampskib paa Kielerrouuten. Det er nu blevet lagt op, fordi det ikke kunde holde Farten længere. Hvorfor kan det ikke holde Farten? Ganske simpelt, fordi det ikke har været til Eftersyn i $1\frac{1}{2}$ Aar og er stærkt tilgroet i Bunden. Det har været muligt at faa dette Dampskib efterset i en Dok i Kiel, uden at man havde nødig at sætte det ud af Drift, idet Selskabet dernede havde paataget sig rettidigt at besørge den rensning i Bunden for et Beløb af 800 Kr. Men dette syntes man var for meget, det vilde man ikke ofre, og saa lægger man det bedste Skib op og lader Resten af Skibene: „Ægir“ og „Skirnir“, som ere de daarligste, besørge Farten alene. Jeg finder, at det er at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa, og paa det Omraade kan og vil jeg ikke anerkende Sparesystemet. Jeg skal ikke tale om Dampfærgen „Korsør“, den har der været talt saa meget om tidligere. Ogsaa den er i en saadan Tilstand, at det, hvis den blev underkastet et grundigt Eftersyn, vist vilde knibe med at faa Lov til at benytte den uden en stor Reparation.